

Цвіркун

Володимир Підпалий

Упали в сиве жито
увечері цвіркуни
і заходилися хором
тягати смички вони...

І так уже ж грають, кляті,
немов не перед добром –
із тіла душу виймають,
холодять у жилах кров.

Немає сили тікати,
а слухать – нема снаги...
Хіба що стать на коліна
замолювати гріхи...